

Lesninger nyttårsaften 31. desember - Den hellige Sylvester

Lesning 1 Joh 2,18–21

Mine barn! Den siste time er inne. Dere har hørt at Antikrist skal komme; og mange antikrister er nå oppstått, - derav kan vi vite at den siste time er inne. De er utgått fra oss, men de var ikke av våre. Hadde de vært av våre, da ville de blitt hos oss. Men det måtte bli klart at ikke alle hører til blant våre. Dog, hva dere angår, er dere salvet av den Hellige, og vet og kjenner alt. Det er ikke fordi dere ikke kjenner sannheten jeg har skrevet, men nettopp fordi dere kjenner den, og vet at enhver løgn er sannheten fremmed.

Responsoriesalme Sal 95(96)

Omkved: Himmelen glede seg, jorden juble.

Syng en ny sang for Herren,
syng for Herren all jorden.
Syng for Herren, pris hans navn.
forkynn hans frelse fra dag til dag.

Himmelen glede seg, jorden juble,
havet bruse i all sin fylde;
marken juble og alt den bærer,
hvert tre i skogen rope av fryd
for Herrens åsyn, for han kommer.

Han kommer for å dømme jorden.
Han skal dømme folkene
med sannhet og rettferd.

Evangelievers

Halleluja.

Og Ordet ble menneske av kjøtt og blod, og oppslo sin bolig iblant oss. Og de som tok imot ham, dem ga han evne til å bli Guds barn.

Halleluja.

Evangelium Joh 1,1–18

I opphavet var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud; i opphavet var han hos Gud.

Alt ble skapt ved ham; uten ham er intet skapt. Alt som er skapt, har sitt liv i ham; og livet er menneskenes lys. Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke kunnet gripe det.

Der var en mann, sendt fra Gud; hans navn var Johannes. Han kom for å vidne; han skulle vidne om lyset, for at alle skulle komme til tro ved ham. Han var ikke selv lyset, men han skulle vidne om lyset. Det sanne lys, det som opplyser hvert menneske, kom nå selv til verden. Han var i verden, og ved ham er verden blitt til; men verden kjente ham ikke.

Det var sitt eget han kom til, og hans egne tok ikke imot ham. Men de som tok imot ham, dem gav han evne til å bli Guds barn; han som selv er født, ikke ved manns eller menneskes vilje, men av Gud. Og Ordet ble menneske av kjøtt og blod, og oppslo sin bolig blant oss. Hans guddomsglans har vi sett, - en herlighet som en enbåren Sønns, kommet fra Faderen og fylt av hans nåde og sannhet.

Om ham vidner Johannes; han roper ut: «Det er om ham jeg har sagt: Han som kommer etter meg, er gått forbi meg. For før meg var han til.» Og av hans fylde har vi alle fått, nåde over nåde; for ved Moses ble Loven gitt, men ved Jesus Kristus fikk vi del i hans nåde og hans sannhet. Gud har ingen noensinne sett; men den enbårne Sønn, som dveler i Faderens favn, han har vist oss hvem han er.